

dette sit Haab, ligesom jeg tidligere er bleven stiftet i mit, vilde jeg stemme for et Lovforslag, der afgjorde Spørgsmaalet.

P. Olsen: Jeg troer dog rigtigt nok, at den ærede sidste Taler tager feil, naar han siger, at vi have haft 4 Aar til at overveie, om vi vilde stemme for Dagsordenen eller ikke; thi det forekommer mig, at den er kommen saa hovedfulds herind, at jeg har store Betænkkeligheder ved i dette Øieblik at stemme for den, skjøndt jeg har været af dem, som fuldstændig have misbilliget, at denne Sag ikke blev ordnet paa den Maade, som blev paabegyndt, da det ærede Medlem var Minister. Jeg mener, at der er stor Forskjel imellem, at man kan indbrømme en saadan enkelt Sags Afgjørelse ad administrativt Veie og ved et Botum her i Folkethinget at henvise Sagen til Administrationen. Naar det ærede Medlem har anført adskillige Sager, som først ere blevne ordnede administrativt, vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, hvilke store Banstueligheder der senere ere blevne reiste mod at afgjøre dem ad Lovgivningsveien, netop paa Grund af, at de vare ordnede administrativt, hvilken Modstand og Banstuelighed fra det ærede Medlems Side har været saa stor, at han fuldstændig har sat sig imod, at Lovgivningsmagten behandlede en Sag, netop fordi den var behandlet administrativt. Derfor har jeg stor Betænkkelighed ved den foreliggende Dagsorden, skjøndt jeg ansaae det for givet, at Sagen, saaledes som den i sin Tid forelaa, burde have været ordnet administrativt.

Tscherning: Mig forekommer det, at saaledes som Sagen foreligger, navnlig for alle dem, som ønske at see den skyndsomst bragt til ende, kan den ikke bringes paa et bedre Standpunkt end ved denne Dagsorden. Ministeren siger: Jeg vil gjerne vide Thingets Mening, om det ønskes Sagen afgjort administrativt eller ved Lov, og han henviste paa en Maade til at bringe et Lovforslag ind, ved hvilket han skulde kunne faae dette at vide, men derved vilde de Medlemmer, som indbragte Lovforslaget, komme til at give en Formodning om, at de ønskede Sagen afgjort ved Lov, og de vilde altsaa

komme til at gaae i en Retning, modsat den, de egentlig vilde gaae, saaledes at man dog maastee kom til at slutte Spørgsmaalet ved en lignende Dagsorden som denne. Det vilde imidlertid være en besynderlig Omvei at gaae, først at faae et Lovforslag herind og derpaa ved en Dagsorden som denne eller en lignende at lade det gaae ud igjen. Naar Ministeren har meent, at han ved den Stemning, der viste sig for Lovforslaget, skulde kunne afgjøre, hvilken Form han skulde give Fortrinnet, troer jeg ikke, at dette lader sig gjøre. Stemme vi for at lade Lovforslaget komme til anden Behandling, maa han troe, at vi ønske Sagen afgjort ad Lovgivningsveien, og stemme vi imod dets Overgang, troer han maastee, at vi slet ikke ønske den afgjort. Der er altsaa ikke nogen anden Veie at gaae end denne; det er den aller-nemmeste og allerstikreste, og i det Tilfælde, som her foreligger, kan der ikke gives nogen Anvendelse af de almindelige Betragtninger, som man har søgt at bringe i Modsetning hertil; det er et specielt Tilfælde. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) ikke havde haft Noget mod at stemme for et Lovforslag om denne enkelte Sag og bringe den til Afgjørelse ved et saadant; men det Medlem, der kan vilde gjøre dette, og som forresten staaer paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds, kan i Grunden ikke modarbeide sig selv mere end netop derved. Hans Mening er at vilde bringe det almindelige Spørgsmaal om, hvorledes de religiøse Samsund i det Hele taget skulle stilles lige overfor Loven, til Afgjørelse ved Lov, men en saadan Afgjørelse faaer han ikke derved, at der simpelt hen siges, at dette Samsund, som ikke repræsenterer andre Samsund, skal have Lov til selv at føre sine Kirkebøger, eller hvad det nu bliver. Hvis han altsaa ønsker en hurtig Afgjørelse af denne Sag, og ikke vil være i principmæssig Modsigelse med sig selv, maa han stemme for Dagsordenen eller lade være at stemme. Stemmer han imod Dagsordenen, kan jeg forstikke ham, at jeg til enhver Tid skal minde, at han stemmer mod sig selv og mod sit eget Princip.